

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl



Barbara van Beukering
*Kruip nooit achter een
geranium*

Houten: Spectrum | 2018 |
208 pp. | € 19,99

Het verhaal van de autonome oudere

Dit boek is een aansporing om met het ouder worden op allerlei manieren actief te blijven. Barbara van Beukering, oud-hoofdredacteur van *Het Parool*, heeft een tiental dames die ze altijd al bewonderde, geïnterviewd over hoe zij met ouder worden omgaan. Dit levert geen afzonderlijke interviews met Hedy d'Ancona (80), Neelie Kroes (76), Wouke van Scherrenburg (71) en Gerdi Verbeet (66) op, maar een vlot geschreven boek waarin Van Beukering de verhalen van deze vrouwen knap verweeft met eigen waarnemingen en de levensgeschiedenis van haar moeder en beide oma's.

Allerlei thema's passeren de revue. Want hoe ga je om met seks, ooglidcorrecties, make-up, religie, reizen, werken, de dood, eten, relaties, roken, het moederschap en dreigende dementie als je ouder wordt? De meeste geïnterviewden proberen zo lang mogelijk midden in de maatschappij te staan, zien er nog steeds elegant uit, maar hoeven zich niet meer te bewijzen. En rimpels, die zijn niet erg, meent Neelie Kroes. 'Dat vond ik trouwens al als klein kind. Zo'n schilderij van Rembrandt van oude vrouwtjes met die appel. Toen dacht ik al: wat moet die een interessant leven hebben gehad.' Over dementie zijn de meesten helder: ze willen het niet meemaken en beroepen zich conform de tijdgeest op hun autonomie. Als de wet over 'voltooid leven' het niet haalt, neemt Van Scherrenburg desnoods het heft in eigen hand.

En hoe kijkt de auteur na alle interviews tegen ouder worden aan? Niet zeuren, geen ellenlange monologen houden, maar geïnteresseerd blijven in jongeren, is haar devies.



Mark Nelissen
*Eindelijk oud. Wat Darwin
ons vertelt over het met
en de schoonheid van
ouder worden*

Tielt: Lannoo | 2017 |
288 pp. | € 19,99

Ouderdom vanuit de evolutie bekeken

Ouderen hun waardigheid teruggeven. Dat is het doel van gedragsbioloog Mark Nelissen. Ouderen staan er volgens hem in onze samenleving ten onrechte niet best op. Gelukkig levert kennis van de evolutie genoeg op om dit tegen te gaan. Een belangrijk signaal is al dat ouderen in andere culturen veel meer gewaardeerd worden. Ze blijven niet alleen wonen in de familiekring, maar hebben ook een vooraanstaande positie vanwege hun wijsheid en levenservaring. Hier heeft de evolutie voor gezorgd. Allereerst doordat vrouwen op een bepaald moment geen eisprong meer hadden en dus geen kinderen konden krijgen, waardoor ze zich aan de zorg voor de kleinkinderen konden wijden. Maar ook vanwege de lichamelijke aftakeling. Want terwijl het lichaam minder wordt, is het brein op latere leeftijd juist beter in staat om analyses te maken en verbanden te leggen. Hierdoor hoefden ouderen zich niet meer met jagen en verzamelen bezig te houden, maar konden ze zich als bron van kennisoverdracht in dienst stellen van de samenleving.